

Spis treści:

1. Wychowanie fizyczne
2. Język angielski II
3. Język niemiecki II
4. Język rosyjski II
5. Historia literatury polskiej: romantyzm
6. Kompozycja dzieła literackiego
7. Słownictwo współczesnego języka polskiego
8. Retoryka przywódca i przemówienia (specjalność kreatywne pisanie i edycje cyfrowe)
9. Kreatywne pisanie (gatunki publicystyczne) (specjalność kreatywne pisanie i edycje cyfrowe)
10. Komentarz radiowy i telewizyjny (język i tekst) (specjalność kreatywne pisanie i edycje cyfrowe)
11. Literatura dla dzieci i młodzieży (specjalność nauczycielska)
12. Polonistyczne laboratorium multimedialne (specjalność nauczycielska)

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Wychowanie fizyczne	
Nazwa w języku angielskim:	Physical education	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Filologia polska	
Jednostka realizująca:	Centrum Sportu i Rekreacji	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	Pierwszego stopnia	
Rok studiów:	1, 2	
Semestr:	2, 3	
Liczba punktów ECTS:	0	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Ewelina Gutkowska-Wyrzykowska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	Wszyscy nauczyciele Centrum Sportu i Rekreacji	
Założenia i cele przedmiotu:	<p>Wszechstronny rozwój organizmu oraz przekazanie studentom podstawowych wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę, samoocenę oraz samodzielne podejmowanie działań w celu doskonalenia funkcjonowania organizmu. Rozwój sprawności kondycyjnej i koordynacyjnej oraz dostarczenie studentom wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę samoocenę i samodzielne podejmowanie działań w tym zakresie. Wykształcenie umiejętności ruchowych przydatnych w aktywności zdrowotnej, utylitarnej, rekreacyjnej i sportowej. Kształtowanie pozytywnej postawy wobec aktywności fizycznej.</p>	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna formy i metody rozwoju różnych cech motorycznych człowieka	
W_02	Posiada podstawową wiedzę o wpływie stylu życia i czynników środowiskowych na zdrowie. Wymienia główne zagrożenia zdrowotne (choroby cywilizacyjne – ich objawy i przyczyny) oraz zagrożenia społeczne i wyjaśnia ich wpływ na funkcjonowanie jednostki. Wymienia i wyjaśnia zasady zdrowego stylu życia	
W_03	Wymienia i opisuje podstawowe elementy techniki oraz taktyki gier zespołowych	
W_04	Wyjaśnia przepisy gier zespołowych oraz sygnalizację sędziowską	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego

U_01	Potrafi dbać o doskonalenie własnej sprawności ruchowej poprzez stosowanie odpowiednich dla siebie ćwiczeń kondycyjno-sprawnościowych	
U_02	Posiada podstawowe umiejętności ruchowe i potrafi wykonać elementy techniczne z gimnastyki podstawowej, zespołowych gier sportowych, lekkiej atletyki, form gimnastyki przy muzyce lub innych możliwych do wyboru	
U_03	Potrafi pełnić rolę sędziego, organizatora rozgrzewki, gier i zabaw rekreacyjno-sportowych	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Samodzielnie podejmuje działania związane z rozwojem oraz utrzymaniem na wysokim poziomie własnej sprawności fizycznej. Ma świadomość wpływu aktywności fizycznej człowieka na wszystkie jego organy i układy. Rozumie prozdrowotny wpływ ćwiczeń fizycznych na ludzki organizm. Dostrzega konieczność dbałości o sprawność, zdrowie i budowę własnego ciała.	
K_02	Rozwija własne upodobania sportowe, uczestniczy w życiu sportowym korzystając z różnych jego form. Odrzuca zachowania niebezpieczne dla życia i zdrowia, przyjmując rolę promotora zachowań zdrowotnych w swoim środowisku	
K_03	Akceptuje wartość społeczną przestrzegania przepisów i uczestnictwa w zawodach w zgodzie z postawą fair play.	
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia ogólnorozwojowe i profilowane realizowane w obiektach Centrum Sportu i Rekreacji.
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza i umiejętności uzyskane na wcześniejszych etapach edukacji szkolnej		
Treści modułu kształcenia:		
Kształtowanie cech motorycznych i sprawności ogólnej. Nauczanie i doskonalenie elementów technicznych. Nauczanie i doskonalenie podstawowych elementów taktycznych. Sędziowanie dyscypliny, podstawy organizacyjne rywalizacji sportowej. Podstawy fizjologii wysiłku fizycznego. Zasady organizacji treningu sportowego. Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu edukacji zdrowotnej.		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. M. Bondarowicz, <i>Zabawy w grach sportowych</i>. WSiP, Warszawa 1998. 2. Z. Cendrowski; <i>Przewodźcą innym – Poradnik dla liderów zdrowia i sportu</i>. Warszawa 1997 3. Cz.Sieniek, <i>Zasób ćwiczeń technicznych z zakresu koszykówki, piłki ręcznej, siatkówki i piłki nożnej dla celów dydaktycznych</i>, Sosnowiec 2000. 4. Z. Stawczyk, <i>Gry i zabawy lekkoatletyczne</i>. AWF, Poznań 1998. 5. R. Trzeźniowski, <i>Zabawy i gry ruchowe</i>. SiT, Warszawa 1995. 6. J. Talaga, <i>A-Z sprawności fizycznej - atlas ćwiczeń</i>. Ypsilon, Warszawa 1995. 7. J. Talaga, <i>Sprawność fizyczna ogólna</i>. Poznań 2004. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. T. Arlet, <i>Koszykówka, podstawy techniki i taktyki</i>. Kraków 2001. 		

2. L. Biernacki, J. Kubrycht, *Pierwsze kroki w piłce ręcznej. Przewodnik metodyczny*, Gdańsk 2013.
3. M. Bodarowicz, *Zabawy i gry ruchowa na zajęciach sportowych*. Warszawa 2002.
4. G. Grządziel, D. Szade, *Piłka siatkowa. Technika, taktyka i elementy mini siatkówki*. AWF, Katowice 2006.
5. T. Huciński T, *Vademecum koszykówki*. Warszawa 1997.
6. T. Huciński, I.Lekner, *Koszykówka podręcznik dla trenerów nauczycieli i studentów* . Wrocław 2001.
7. J. Kołodziej, *Systematyka ćwiczeń z zakresu wychowania fizycznego w ilustracjach*. Fosze, Rzeszów 2004.
8. A. Kowal, S. Zaborniak, *Piłka siatkowa w Szkole*, Sosnowiec 2006.
9. T. Stefaniak, *Atlas uniwersalnych ćwiczeń siłowych*, Wydawnictwo BK 20011.
10. J. Talaga, *Technika piłki nożnej. Biblioteka Trenera*, Warszawa 1996.
11. J. Talaga- *ABC młodego piłkarza- nauczanie techniki* Poznań 2006.
12. R. Trzesniowski- *Zabawy i gry ruchowe* Warszawa 2008
13. L. Walczak, R. Skutnik, *Piłka Ręczna. Zasób ćwiczeń dla dzieci i młodzieży*. ZPRP, Warszawa 2005.
14. J. Wołyniec, *Przepisy Gier Sportowych w zakresie podstawowym*, Wydawnictwo BK 2006.
15. B. Woynarowska, *Edukacja zdrowotna*, PWN, Warszawa 2008.
16. A. Zając, J. Chmura, *Przygotowanie sprawnościowe w zespołowych grach sportowych*, AWF, Katowice 2013.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zajęcia w grupach z wykorzystaniem met. analitycznej, syntetycznej i kompleksowej w nauczaniu techniki i metod specyficznych dla zajęć WF (met. ścisłej, met. intensyfikujących i indywidualizujących zajęcia WF, pokaz, objaśnienia, met. zadaniowa, problemowa).

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Okazjonalnie testy i sprawdziany dla potrzeb startu w Akademickich Mistrzostwach Polski.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na podstawie aktywnego uczestnictwa w zajęciach zgodnie z Regulaminem Sekcji Dydaktycznej Centrum Sportu i Rekreacji.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w zajęciach

60 godz.

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

60 godz.

Punkty ECTS za przedmiot

0

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Język angielski II	
Nazwa w języku angielskim:	English II	
Język wykładowy:	angielski (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Filologia polska	
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr inż. Maria Markowska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	nauczyciele języka angielskiego	
Założenia i cele przedmiotu:	Osiągnięcie językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U01, K_U07
U_02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U01, K_U07
U_03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U01, K_U07
U_04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U01, K_U07
U_05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U01, K_U07
U_06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U01, K_U07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K_01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_U04, K_U08
K_02	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_U04, K_U08
Forma i typy zajęć:	wykład, ćwiczenia audytoryjne	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem angielskim na poziomie „Język angielski I”.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> Środowisko pracy – rozmowy nt. różnych zawodów, obowiązków służbowych i warunków pracy. Zakupy – ubrania, akcesoria, smartfony, zwyczaje zakupowe; negocjacje cenowe. Aktywność edukacyjna i szkoleniowa – rozmowa nt. szkół, uczelni, nauczycieli i studentów. Potrawy – opis różnych potraw i sposobów ich przygotowywania, kulturowe uwarunkowania żywienia. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
Outcomes , Split Edition A, Second Edition, Hugh Dellar, Andrew Walkley, National Geographic Learning, CENGAGE Learning		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe; Wielki słownik angielsko-polski / polsko-angielski, red. nauk. B. Lewandowska-Tomaszczyk, 2014, PWN-OUP; Oxford Advanced Learner's Dictionary, red. J. Turnbull, 2010, OUP; English Grammar in Use Intermediate, R. Murphy, 2014, CUP. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podjęcie eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		
<p>Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności; jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach; aktywności na zajęciach oraz frekwencji. <p>Kryteria oceniania: 0-50% – niedostateczna (2,0); 51-60% – dostateczna (3,0); 61-70% – dostateczna plus (3,5); 71-80% – dobra (4,0); 81-90% – dobra plus (4,5); 91-100% – bardzo dobra (5,0).</p>		
Bilans punktów ECTS:		
Studia stacjonarne		

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w zajęciach	60 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwiów	10 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język niemiecki II
Nazwa w języku angielskim:		German II
Język wykładowy:		niemiecki (wspomagany językiem polskim)
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:		Centrum Języków Obcych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:		drugi
Semestr:		trzeci
Liczba punktów ECTS:		4
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Marzena Lisowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka niemieckiego
Założenia i cele przedmiotu:		Osiągnięcie językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U01, K_U07
U_02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U01, K_U07
U_03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U01, K_U07
U_04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U01, K_U07
U_05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U01, K_U07
U_06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U01, K_U07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K_01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_U04, K_U08
K_02	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_U04, K_U08
Forma i typy zajęć:	wykłady, ćwiczenia audytoryjne	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem niemieckim na poziomie „Język niemiecki I”.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pracownik w zakładzie pracy/przedstawicielstwo/filie 2. Sprzedaż towarów i usług 3. Rozwiązywanie problemów związanych z funkcjonowaniem firmy 4. Oferty pracy/CV/list motywacyjny/rozmowa kwalifikacyjna/świadectwo pracy 5. Współczesne formy zatrudnienia/rynek pracy 6. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
Anette Müller, Sabine Schlüter: Im Beruf. Kursbuch. Deutsch als Fremd- und Zweitsprache. B1+/B2, Hueber Verlag.		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: Internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe; 2. Langenscheidt Großwörterbuch Polnisch: Polnisch-Deutsch, Deutsch-Polnisch: Völlige Neubearbeitung von Urszula Czerska und Stanislaw Walewski. Hrsg. Langenscheidt. 3. Repetytorium z gramatyki języka niemieckiego. Stanisław Bęza, wyd. PWN. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		
<p>Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności; • jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach; • aktywności na zajęciach oraz frekwencji. <p>Kryteria oceniania: 0-50% – niedostateczna (2,0); 51-60% – dostateczna (3,0); 61-70% – dostateczna plus (3,5); 71-80% – dobra (4,0); 81-90% – dobra plus (4,5); 91-100% – bardzo dobra (5,0).</p>		

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w zajęciach	60 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwiów	10 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Język rosyjski II	
Nazwa w języku angielskim:	Russian II	
Język wykładowy:	rosyjski (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Filologia polska	
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Ewa Borkowska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	nauczyciele języka rosyjskiego	
Założenia i cele przedmiotu:	Osiągnięcie językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U01, K_U07
U_02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U01, K_U07
U_03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U01, K_U07
U_04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U01, K_U07
U_05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U01, K_U07
U_06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U01, K_U07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K_01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_U04, K_U08
K_02	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_U04, K_U08
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia audytoryjne	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem rosyjskim na poziomie „Język rosyjski I”.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Środowisko pracy – rozmowy nt. różnych zawodów, obowiązków służbowych i warunków pracy. 2. Zakupy – ubrania, akcesoria, smartfony, zwyczaje zakupowe; negocjacje cenowe. 3. Aktywność edukacyjna i szkoleniowa – rozmowa nt. szkół, uczelni, nauczycieli i studentów. 4. Potrawy – opis różnych potraw i sposobów ich przygotowywania, kulturowe uwarunkowania żywienia. 5. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
Anna Pado, Start. ru 2. Język rosyjski dla średnio zaawansowanych. Podręcznik z ćwiczeniami i płytą CD. Kurs dla dorosłych i studentów, Warszawa, Wyd. WSiP 2011, 112 s.		
Literatura dodatkowa:		
1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe.		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		
Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie: <ul style="list-style-type: none"> • co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności; • jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach; • aktywności na zajęciach oraz frekwencji. Kryteria oceniania: 0-50% – niedostateczna (2,0); 51-60% – dostateczna (3,0); 61-70% – dostateczna plus (3,5); 71-80% – dobra (4,0); 81-90% – dobra plus (4,5); 91-100% – bardzo dobra (5,0).		
Bilans punktów ECTS:		
Studia stacjonarne		
Aktywność	Obciążenie studenta	
Udział w zajęciach	60 godz.	

Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwiów	10 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Historia literatury polskiej: romantyzm
Nazwa w języku angielskim:		History of Polish Literature: Romanticism
Język wykładowy:	Język polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:	Instytut Językoznawstwa i Literaturoznawstwa, Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Beata Wałęciuk-Dejneka
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Beata Wałęciuk-Dejneka, dr hab. Sławomir Sobieraj
Założenia i cele przedmiotu:		Poznanie literatury polskiej okresu romantyzmu na tle założeń filozoficznych, uwarunkowań społecznohistorycznych i tła literatury europejskiej tego czasu.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna wybrane fakty, obiekty i zjawiska literackie oraz dotyczące ich metody oraz teorie literaturoznawcze, które wyjaśniają złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu filologii, tworzące jej podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej, zwłaszcza literaturoznawczej.	K_W01
W02	Student zna problemy historii literatury i kontekstów kulturowych epok literackich: tu: romantyzmu, także zróżnicowanie genologiczne tekstów, jak też teorii ich tworzenia i zasad publikowania.	K_W07
W03	Wybrane zagadnienia literatury polskiej i powszechnej w odniesieniu do przemian kulturowo-cywilizacyjnych w Europie i na świecie.	K_W08, K_W12
W04	Terminologię i metodologię z zakresu nauk filologicznych, a zwłaszcza literaturoznawstwa.	K_W03
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi przeprowadzić analizę tekstu z zastosowaniem podstawowych metod literaturoznawczych, uwzględniając przy tym kontekst społeczny i kulturowy.	K_U03

U02	Student potrafi odróżniać, opisywać i interpretować różne gatunki literackie i inne typy tekstów oraz komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii dotyczącej opisu literatury.	K_U04
U03	Student potrafi przygotować wystąpienia ustne i pisemne na temat literatury i współczesnego życia literackiego na poziomie umożliwiającym zdanie egzaminu dyplomowego oraz publikację tekstu w czasopiśmie naukowym lub popularnonaukowym o tematyce literackiej i kulturowej.	K_U06
U04	Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę na temat literatury, jej kontekstów kulturowych, zasad wydawania i tworzenia różnego typu tekstów oraz rozwijać swoje umiejętności przez okres trwania studiów, jak też po ich zakończeniu.	K_U09
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	jasnego i precyzyjnego określania priorytetów służących realizacji określonych zadań badawczych i dydaktycznych	K_K01
K02	świadomego podnoszenia poziomu swej wiedzy i umiejętności, ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonywania samooceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności, aktywnie wyznaczając kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K04

Forma i typy zajęć: Wykład (15 godz.), ćwiczenia (30 godz.)

Wymagania wstępne i dodatkowe:

1. Podstawowe wiadomości z zakresu historii Polski w XVIII i XIX wieku.
2. Umiejętności analityczno-interpretacyjne.

Treści modułu kształcenia:

Wykłady

1. Daty polskiego romantyzmu (1795, 1818, 1822) – początek i koniec (1863).
2. Charakterystyka I fazy romantyzmu (przedlistopadowego): Estetyka w krytyce literackiej (K.Brodziński, J. Śniadecki, A. Mickiewicz, M. Mochnacki), charakter narodowy, poezja i wyobrażenia.
3. Ballada – geneza, cechy gatunku, występowanie na tle Europy. Ludowe korzenie poezji romantycznej. Ballady i romanse Mickiewicza (Romantyczność jako głos w walce romantyków z klasykami, Świtezianka, Świtez, Lilie i inne).
4. Szkoły regionalne w poezji polskiej: szkoła ukraińska (melancholia w Marii A. Malczewskiego, frenezja Zamku kaniowskiego S. Goszczyńskiego, rycerska idealizacja Ukrainy w dumach J. B. Zaleskiego).
5. Powieść poetycka w Polsce - cechy i tradycje gatunku (powieść poetycka Waltera Scotta a powieść poetycka George'a Gordona Byrona). Maria - próba analizy i interpretacji (step, miłość, śmierć, maski, Pacholę – puer senex, melancholia).
6. Konrad Wallenrod A. Mickiewicza –wallenrodyzm.
7. Dziady, cz. II Adama Mickiewicza – romantyczna ludowość i tradycyjna kultura słowiańska.
8. Dziady cz. IV Mickiewicza: wczesnoromantyczny bohater egzystencji, choroba wieku; Rola książek zbójceckich (Nowa Heloiza J.J. Rousseau, Cierpienia młodego Wertera J.W. Goethego, Swedenborg). Nowe ujęcie bohatera.
9. Romantyzm polistopadowy (1832-1863). Literatura krajowa (Teofil Lenartowicz, Wincenty Pol, Lucjan Siemieński, Władysław Syrokomla, Kornel Ujejski).
10. Kordian a Dziady cz. III – profetyzm, prometeizm, winkerliedyzm, mesjanizm. Improwizatorskie i wizjonerskie podróże (?) romantyków.

11. Romantyczna lektura Biblii. Księgi narodu polskiego i pielgrzymstwa polskiego.
12. Pan Tadeusz – epepeja narodowa.
13. Towianizm i nauka genezyjska. Twórczość mistyczna Słowackiego.
14. Beniowski Słowackiego – żywioł dygresji, żywioł dyskusji. Koncepcja ironii romantycznej.
15. Myśl historiozoficzna Zygmunta Krasińskiego. Katastrofizm Nie-boskiej komedii.
16. Norwidowskie pojęcie sztuki – Vade-mecum. Język poetycki Norwida.

Ćwiczenia

Na ćwiczeniach prowadzone są analizy i interpretacje wybranych tekstów literackich, omówionych na wykładach.

Literatura podstawowa:

Teksty literackie:

1. Idee programowe romantyków polskich. Antologia. Oprac. Alina Kowalczykowa. Wyd. 2 uzup. Wrocław 2000, BN I-261, Wstęp.
2. Antologia romantycznej poezji krajowej 1831-1863. Oprac. Maria Grabowska, Maria Janion. Warszawa 1958.
3. Seweryn Goszczyński: Zamek kaniowski. Oprac. Halina Krukowska. Białystok 1994 (lub wyd. nast.), seria „Czarny Romantyzm”.
4. Zygmunt Krasiński: Nie-Boska komedia. Oprac. Maria Grabowska, Maria Janion. Wrocław 1974, BN I-24.
5. Józef Ignacy Kraszewski: Stara baśń. Oprac. Wincenty Danek. Wyd. 8. Warszawa 1962.
6. Antoni Malczewski: Maria. Powieść ukraińska. Oprac. Halina Krukowska, Jarosław Ławski. Białystok 1995 (lub wyd. nast.), seria „Czarny Romantyzm”.
7. Adam Mickiewicz: Dzieła. Wydanie Rocznicowe 1798-1998. Red.: Zbigniew Jerzy Nowak i in. T.1-17. Warszawa 1993-2005
 T.1: Wiersze. Oprac. Czesław Zgorzelski - Oda do Młodości, Pieśń filaretów, Ballady i romanse, Sonety krymskie, Do matki Polki, Reduta Ordon, Śmierć Pułkownika, Nocleg, Arcymistrz, Rozmowa wieczorna, Mędrcy, Rozum i wiara, Ucieczka, liryki lozańskie (Snuć miłość... , Nad wodą wielką i czystą... , Gdy tu mój trup... , Polały się łzy me czyste, rześiste...), Zdania i uwagi;
 T.2: Poematy. Oprac. Władysław Floryan (Konrad Wallenrod);
 T.3: Dramaty. Oprac. Zofia Stefanowska (Dziady – cz. II, IV, III);
 T.4: Pan Tadeusz. Oprac. Zbigniew Jerzy Nowak;
 T.5: Proza artystyczna i pisma krytyczne. Oprac. Zygmunt Dokurno (Księgi narodu polskiego i pielgrzymstwa polskiego);
8. Cyprian Norwid: Vade-mecum. Oprac. Józef Fert. Wyd. 2 zm. Wrocław 1999, BN I-271 - Za wstęp (Ogólniki), Vade mecum, Przeszłość, W Weronie, Fatum, Język ojczysty, Jak..., Laur dojrzały, Finis, Fortepian Szopena.
9. Juliusz Słowacki: Dzieła. Wydanie przygotowane przez Towarzystwo Literackie im. Adama Mickiewicza. Red.: Julian Krzyżanowski. Wyd. 2. T.1-14. Wrocław 1952:
 T.1: Liryki i inne wiersze. Oprac. Julian Krzyżanowski, Kazimierz Wyka (Hymn [Smutno mi, Boże...], Oda do wolności, Rozłączenie, Rozmowa z piramidami, Sowiński w okopach Woli, Testament mój, Uspokojenie, W pamiętniku Zofii Bobrówny) lub w edycji: Wiersze. Nowe wydanie krytyczne. Oprac. Jacek Brzozowski, Zbigniew Przychodniak. Poznań 2005;
 T.2: Poematy. Oprac. Eugeniusz Sawrymowicz (Godzina myśli, Anelli, Ojciec zadżumionych);
 T.3: Poematy. Oprac. Jerzy Pelc (Beniowski, pieśni I-V) lub: Juliusz Słowacki: Beniowski. Oprac. Alina Kowalczykowa. Wyd. 4 zm. Wrocław 1996, BN I-13/14;
 T.4: Poematy. Oprac. Jerzy Pelc (Podróż do Ziemi Świętej z Neapolu – pieśń VIII: Grób Agamemnona);

T.6: Dramaty. Oprac. Eugeniusz Sawrymowicz (Kordian);

(zaleca się również korzystanie z edycji krytycznej: Juliusz Słowacki: Dzieła wszystkie. Red.: Juliusz Kleiner, Władysław Floryan. T.1-17. Wrocław 1952-1975.)

10. Walka romantyków z klasykami. Oprac. Stefan Kawyn. Wrocław 1960, BN I-183 (Kazimierz Brodziński: O klasycyzmie i romantyzmie; Jan Śniadecki: O pismach klasycznych i romantycznych; Adam Mickiewicz: O poezji romantycznej) lub: Polska krytyka literacka (1800-1918). Materiały. T.1. Red.: Julian Krzyżanowski, Zdzisław Libera, Ewa Warzenica. Warszawa 1959.

Opracowania:

11. Ryszard Przybylski, Alina Witkowska: Romantyzm. Warszawa 1997 (lub wyd. nast.), seria „Wielka Historia Literatury Polskiej”.

12. Dorota Siwicka: Romantyzm 1822-1863. Warszawa 1995 (lub wyd. nast.), seria „Mała Historia Literatury Polskiej”.

13. Słownik literatury polskiej XIX wieku. Red.: Józef Bachórz, Alina Kowalczykowska. Wyd. 2. Wrocław 1997 (hasła autorskie: ballada, dramat, dygresyjny poemat, epopeja, ironia romantyczna, liryka romantyczna, powieść, powieść poetycka; Biblia, dziecko, mesjanizm, prometeizm).

14. Alina Kowalczykowska: Ciemne drogi szaleństwa. Kraków 1978;

15. Maria Janion: Reduta. Romantyczna poezja niepodległościowa. Kraków 1979;

16. Ryszard Przybylski: Podróż Juliusza Słowackiego na Wschód. Kraków 1982;

17. Alina Kowalczykowska: Pejzaż romantyczny. Kraków 1982;

18. Marta Piwińska: Miłość romantyczna. Kraków 1984;

19. Zbigniew Sudolski: Polski list romantyczny. Kraków 1997

20. Marta Piwińska: Złe wychowanie. Fragmenty romantycznej biografii. Warszawa 1981; Juliusz Słowacki od duchów. Wyd. 2. Warszawa 1999, rozdział: Słowacki w Pornic nad oceanem.

21. Religijny wymiar literatury polskiego romantyzmu. Red.: Marian Maciejewski, Danuta Zamącińska. Lublin 1995.

22. Słowacki mistyczny. Propozycje i dyskusje symposium, Warszawa 10-11 grudnia 1979. Red.: Maria Janion, Maria Żmigrodzka. Warszawa 1981.

23. Zofia Stefanowska: Historia i profecja. Studium o „Księgach narodu i pielgrzymstwa polskiego” Adama Mickiewicza. Wyd. 2. Kraków 1998, rozdział VI: Profetyczny charakter „Ksiąg”; Próba zdrowego rozumu.

24. Studia o Mickiewiczu. Wyd. 2 zm. Warszawa 2001, seria: „Zrozumieć Mickiewicza”, rozprawy: O

25. „Romantyczności”; Wielka – tak, ale dlaczego improwizacja?; Strona romantyków. Studia o Norwidzie. Lublin 1993, rozprawa: Norwidowski romantyzm.

26. Wiersze Adama Mickiewicza. Analizy, komentarze, interpretacje. Red.: Jacek Brzozowski. Łódź 1998.

27. Zygmunt Krasiński – nowe spojrzenia. Red.: Grażyna Halkiewicz-Sojak, Bogdan Burdziej. Toruń 2001.

Literatura dodatkowa:

Teksty literackie:

1. Aleksander Fredro: Pan Jowialski. Oprac. Witold Billip. Wyd. 3 zm. Wrocław 1968, BN I-36.

2. Aleksander Fredro: Śluby panieńskie. Oprac. Mieczysław Ingłot. Wyd. 5 zm. Wrocław 1972, BN I-22.

3. Zygmunt Krasiński: Dzieła literackie. Oprac. Paweł Hertz. T. 1-3. Warszawa 1973:

T.1: Przedświt, Psalm przyszłości (Psalm nadziei, Psalm wiary, Psalm miłości), Irydion;

T.2: Agaj-Han, Trzy myśli pozostałe po śp. Henryku Ligenzie (Legenda) lub: Zygmunt Krasiński: Agaj-Han. Oprac. Zbigniew Suszczyński. Białystok 1998, seria „Czarny Romantyzm”.

4. Józef Ignacy Kraszewski: *Ulana*. Oprac. Juliusz Kijas. Wyd. 3 popr. Wrocław 1958.
5. Maurycy Mochnacki: *O literaturze polskiej w wieku dziewiętnastym*. Oprac. Ziemowit Skibiński. Łódź 1985 lub: Maurycy Mochnacki: *Rozprawy literackie*. Oprac. Mirosław Strzyżewski. Wrocław 2000, BN I-297, rozdział I i III.
6. Cyprian Norwid: *Pisma wszystkie*. Red.: Juliusz Wiktor Gomulicki. T.1-11. Warszawa 1971-1976: T.3: *Poematy (Promethidion)*; T.6: *Proza. Cz. I (Czarne kwiaty)*.
7. Cyprian Norwid: *Pierścień Wielkiej-Damy*. Oprac. Sławomir Świontek. Wrocław 1990, BN I-274.
8. Juliusz Słowacki: *Ksiądz Marek*. Oprac. Marta Piwińska. Wyd. 3 zm. Wrocław 1991, BN I-29;
9. Juliusz Słowacki: *Balladyna*. Oprac. Mieczysław Ingłot. Wyd. 5 zm. Wrocław 1976, BN I-51;
10. Juliusz Słowacki: *Krąg pism mistycznych*. Oprac. Alina Kowalczykowa. Wyd. 2 przejr. Wrocław 1997, BN I-245 (*Genezis z Ducha*)
11. Kornel Ujejski: *Wybór poezji i prozy*. Oprac. Krystyna Poklewska. Wyd. 3 zm. Wrocław 1992, BN I-37 (*Skargi Jeremiego*).
12. Józef Bohdan Zaleski: *Wybór poezji*. Oprac. Barbara Stelmaszczyk-Świontek, Cecylia Gajkowska. Wyd. 3 zm. Wrocław 1985, BN I-30 (*Dumka hetmana Kosińskiego, Dumka Mazepy, Śpiew poety*).
13. Narcyza Żmichowska: *Poganka*. Pośl. Zbigniew Sudolski. Warszawa 1976.

Opracowania:

1. Maria Janion, Maria Żmigrodzka: *Romantyzm i egzystencja. Fragmenty niedokończonego dzieła*. Gdańsk 2004; *Romantyzm i historia*. Wyd. 2. Gdańsk 2001.
2. *Obraz literatury polskiej XIX i XX wieku*. Red.: Henryk Markiewicz, Kazimierz Wyka, Irena Wyczańska. Seria trzecia: *Literatura krajowa w okresie romantyzmu 1831-1863*. Kraków 1975-
3. T.1: Red.: Maria Dernałowicz, Maria Janion, Bogdan Zakrzewski. Kraków 1975 (Kazimierz Wyka: Aleksander Fredro);
4. T.2: Red.: Maria Dernałowicz, Maria Janion, Marian Maciejewski. Kraków 1988 (Maria Woźniakiewicz-Dziadosz: *Narcyza Żmichowska*);
5. T.3: Red.: Marek Gumkowski, Maria Janion, Marian Maciejewski. Warszawa 1992 (Józef Bachórz: *Józef Ignacy Kraszewski*).
6. Marek Bieńczyk: *Czarny człowiek. Krasiński wobec śmierci*. Wyd. 2. Gdańsk 2001.
7. Maria Janion: *Zygmunt Krasiński. Debiut i dojrzałość*. Warszawa 1962; *Romantyzm. Studia o ideach i stylu*. Warszawa 1969; *Życie pośmiertne Konrada Wallenroda*. Warszawa 1990; *Prace wybrane*. Red.: Małgorzata Czermińska. T. 1-5. Kraków 2000-2002 (T. 1: *Gorączka romantyczna, rozprawa: Kuźnia natury*).
8. Juliusz Kleiner: *Juliusz Słowacki. Dzieje twórczości. Wstęp i opracowanie*: Jerzy Starnawski. Wyd. 2. T.1-4. Kraków 1999.
9. Juliusz Kleiner: *Zygmunt Krasiński. Studia. Wybór i opracowanie*: Jerzy Starnawski. Warszawa 1998.
10. Alina Kowalczykowa: *Dramat i teatr romantyczny*. Warszawa 1997; *Słowacki*. Wyd. 2 popr. Warszawa 1999.
11. Marzena Kryszczuk: *Juliusz Słowacki wobec tradycji szlacheckiej*. Warszawa 2011.
12. Marian Maciejewski: *Narodziny powieści poetyckiej w Polsce*. Wrocław 1970;
13. *Piękno wieku dziewiętnastego. Studia i szkice z historii literatury i estetyki*. Red.: Elżbieta Nowicka, Zbigniew Przychodniak. Poznań 2008.
14. Maria Prussak: *Czy jeszcze słycać głos romantyzmu?* Warszawa 2007.

15. Jarosław Marek Rymkiewicz: Aleksander Fredro jest w złym humorze. Warszawa 1977.
 16. Agata Seweryn: Światłocienie i dysonanse. O Norwidzie i tradycji literackiej, Lublin 2013.
 17. Włodzimierz Szturc: O obrotach sfer romantycznych. Studia o ideach i wyobraźni. Bydgoszcz 1997;
 18. Archeologia wyobraźni Studia o Słowackim i Norwidzie. Kraków 2001.
 19. Stefan Treugutt: „Beniowski”. Kryzys indywidualizmu romantycznego. Wyd. 2 popr. Warszawa 1999,
 20. rozdział V: Kunszt dygresji; Geniusz wydziedziczony. Studia romantyczne i napoleońskie. Red.: Maria Prussak. Warszawa 1993, rozprawy: „Godzina myśli”; Sny z premedytacją;
 21. Alina Witkowska: Mickiewicz. Słowo i czyn. Warszawa 1975 (lub wyd. nast.); Towiańczycy. Warszawa 1989;
 22. Cześć i skandale. O emigracyjnym doświadczeniu Polaków. Gdańsk 1997, rozdziały: Kultura samotnych mężczyzn; Życie w skupieniu religijnym.
 23. Wiktor Weintraub: Poeta i prorok. Rzec o profetyzmie Mickiewicza. Wyd. 2. Warszawa 1998, rozdział IX: „Dziadów” część trzecia: manifest profetyzmu.
 24. Kazimierz Wyka: „Pan Tadeusz”. T. 1: Studia o poemacie. T. 2: Studia o tekście. Warszawa 1963.
 25. Danuta Zamącińska: Słynne – nieznane. Wiersze późne Mickiewicza, Słowackiego, Norwida. Lublin 1985.
 26. Czesław Zgorzelski: Obserwacje. Warszawa 1993.
- (obowiązuje znajomość 5 wybranych rozpraw)

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi; dyskusja, elementy analizy i interpretacji dzieła literackiego

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty sprawdzane będą pisemnie oraz ustnie na bieżąco podczas ćwiczeń oraz na egzaminie w sesji egzaminacyjnej.

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: fakultatywnie: praca pisemna z historii literatury romantyzmu na temat ustalony z prowadzącym.

Forma i warunki zaliczenia:

Uzyskanie co najmniej 8 punktów z egzaminu (15 punktów): 3 pytania każde za maksymalnie 5 pkt.

Przedział punktacji 0-7 8-9 10 11-12 13 14-15

Ocena 2,0 3,0 3,5 4,0 4,5 5,0

Poprawa egzaminu w sesji egzaminacyjnej przewidziana w regulaminie studiów.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w wykładach

15 godz.

Udział w ćwiczeniach

30 godz.

Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń

30 godz.

Udział w konsultacjach godz. z przedmiotu	2 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium zaliczeniowego	23 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Kompozycja dzieła literackiego
Nazwa w języku angielskim:		Composition of literary text
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Roman Bobryk
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Roman Bobryk, dr hab. Beata Wałęciuk-Dejneka, dr hab. Sławomir Sobieraj, dr Walentyna Krupoves
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest zaznajomienie studentów z najważniejszymi elementami kompozycji dzieła literackiego, poczynając od instancji podawczych (podmiot liryczny, narrator) poprzez formy podawcze, po elementy konstrukcyjne świata przedstawionego
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna terminologię związaną z zagadnieniami konstrukcji dzieła literackiego, w tym tę dotyczącą instancji tekstotwórczych (podmiot literacki) i kwestii komunikacji literackiej	K_W01, K_W03
W_02	zna problematykę związaną z zagadnieniami czasowości w dziele literackim i specyfikę relacji czasowych właściwą poszczególnym rodzajom literackim	K_W03
W_03	zna i odróżnia elementy konstrukcyjne układu zdarzeniowego w dziele literackim	K_W03, K_W06
W_04	zna podstawowe sposoby kształtowania wypowiedzi podmiotu literackiego i bohaterów literackich	K_W03, K_W06
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Posiada umiejętność posługiwania się aparatem pojęciowym z zakresu literaturoznawstwa	K_U03, K_U04
U_02	Potrafi scharakteryzować poszczególne elementy budowy utworu literackiego	K_U03, K_U04

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student jest gotów do dalszego świadomego podnoszenia poziomu swej wiedzy i umiejętności oraz doskonalenia umiejętności	K_K04
Forma i typy zajęć:		wykład (15 godz.),
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość specyfiki literatury wśród innych form aktywności słownej		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Komunikacyjna koncepcja literatury. Problematyka nadawcy i odbiorcy w utworze literackim (A. Okopień-Sławińska, W. Schmid). Wirtualny odbiorca utworu a czytelnik rzeczywisty. Hierarchia instancji nadawczych i odbiorczych wg Aleksandry Okopień-Sławińskiej. 2. Kategoria podmiotu literackiego w liryce. Podmiot liryczny. Typologia liryki ze względu na rodzaj podmiotu literackiego. 3. Kategoria podmiotu literackiego w epice. Narracja i narrator. Rodzaje narracji i typologia narratora - wybrane koncepcje (F. Stanzel, W. Booth, H. Markiewicz, M. Jasińska). Podmiot sylleptyczny. 4. Kategoria podmiotu literackiego w dramacie – przegląd stanowisk badawczych. Trzy teorie dramatu i ich odniesienie do kategorii podmiotu literackiego. 5. Czas i sposoby jego przedstawiania w utworach literackich. Płaszczyzny czasowe w dziele literackim (czas zdarzeń, czas narracji, czas przedstawionej sytuacji odbioru). Bachtinowska kategoria „chronotopu”. 6. Czas i sposoby jego przedstawiania w utworach literackich. Sposoby istnienia/przedstawiania czasu w utworze literackim (różne typy konstrukcji czasu w utworze lit.; różne typy sposobów pomiaru czasu/typy kalendarzy i ich funkcje w utworze). Gramatyczna kategoria czasu i jej funkcjonowanie w tekście literackim. Literackie wizje czasu i historii (wybrane przykłady). 7. Problematyka przestrzeni artystycznej. Kategoria przestrzeni w literaturze i sztuce. Lokusy. Kulturowe opozycje przestrzenne «góra – dół» i «prawo – lewo» i ich artystyczne realizacje. 8. Problematyka przestrzeni artystycznej. Przestrzeń otwarta i zamknięta i ich literackie konceptualizacje (na wybranych przykładach). Ruch/przemieszczanie się w przestrzeni artystycznej. Kategoria „granicy”, miejsca „graniczne” i ich (potencjalna) literacka symbolika (koncepcja „granicy” w badaniach tartusko-moskiewskiej szkoły semiotycznej). 9. Postać literacka. Struktura i typy. Sposób istnienia postaci w dziele literackim. Kryteria rozróżniania i typologia bohaterów literackich. Charakter – osobowość – typ – typowość bohatera. Elementy określające bohatera i ich znaczący charakter w utworze literackim 10. Fabuła i jej elementy składowe. Fabuła i akcja. Czas akcji a czas fabuły. Elementy struktury fabularnej utworu literackiego (epizod, wątek, motyw, fabuła – kłopoty terminologiczne). Typy fabuły (proste/jednowątkowe i złożone/wielowątkowe). 11. Fabuła w dziele literackim. Klasyczny schemat układu zdarzeń (przebiegu akcji) w tragedii i noweli (ekspozycja → zawiązanie akcji → rozwinięcie → punkt kulminacyjny → perypetia → epilog/rozwiązanie akcji). Relacje czasowe w tekście fabularnym (epickim i dramatycznym) i lirycznym (układ zdarzeń w czasie: chronologiczny, achronologiczny, inwersja czasowa, retrospekcja i antycypacja). 12. Formy wypowiedzi w dziele literackim: monolog i dialog. Sposoby wypowiedzi postaci w utworze (dialog, monolog i ich typologia). Sposoby łączenia wypowiedzi postaci z wypowiedzią narratora (mowa niezależna, mowa pozornie zależna, mowa zależna). 13. Formy wypowiedzi w dziele literackim: opowiadanie i opis. Formy wypowiedzi podmiotu literackiego w poszczególnych rodzajach literackich (opis, opowiadanie, monolog liryczny). Rodzaje opisu (opis osób, tła, zdarzeń, sytuacji / opis zewnętrzny, opis psychologiczny). Rodzaje opowiadania (opowiadanie właściwe, unaoczniające, informacyjne) 		

14. Formy kompozycji dzieła literackiego (k. otwarta, zamknięta, łańcuszkowa, pierścieniowa, szkatułkowa)

Literatura podstawowa:

1. B. Chrzastowska, S. Wystouch, *Poetyka stosowana*. Warszawa 1978. (i wyd. następne)
2. A. Kulawik, *Poetyka. Wstęp do teorii dzieła literackiego*, Kraków 1997.
3. H. Markiewicz, *Wymiary dzieła literackiego*. Wrocław 1984. (i wyd. następne).
4. D. Korwin-Piotrowska, *Poetyka - przewodnik po świecie tekstów*, Kraków 2011.

Literatura dodatkowa:

1. M. Bachtin, *Czas i przestrzeń w powieści*. Przełożył Jerzy Faryno. „Pamiętnik Literacki” 1974, z. 4, s. 273-311.
2. J. M. Łotman, *Problem przestrzeni artystycznej*. Przełożył Jerzy Faryno. „Pamiętnik Literacki” 1976, z. 1, s. 213-226.
3. A. Okopień-Sławińska, *Relacje osobowe w literackiej komunikacji*. [W:] *Problemy teorii literatury*. Seria 2. Red. H. Markiewicz. Wrocław 1967.
4. F. Stanzel, *Sytuacja narracyjna i epicki czas przeszły*. Przełożył Ryszard Handke. [W:] *Poetyka. Wybór materiałów*. Pod redakcją Anny Kubale i Ewy Nawrockiej. Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 1997, s. 237-255. [także w: *Studia z teorii literatury. Archiwum przekładów "Pamiętnika Literackiego", I*. Pod red. Michała Głowińskiego i Henryka Markiewicza. Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1977, s. 211-223.]
5. *Kompozycja i genologia. Ćwiczenia z poetyki*, pod red. Agnieszki Gajewskiej, Poznań 2009.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Pogadanka heurystyczna, ćwiczenia z tekstem, analiza tekstów teoretycznych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty kształcenia z zakresu wiedzy i umiejętności będą sprawdzane na bieżąco w trakcie zajęć.

Wszystkie efekty będą też sprawdzane na podstawie kolokwium na zakończenie semestru.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: aktywność w trakcie zajęć, pozytywne zaliczenie kolokwium na koniec semestru.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w zajęciach	15 godz.
Przygotowanie do zajęć	5 godz.
Przygotowanie do kolokwium	4 godz.
Konsultacje	1 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Słowotwórstwo współczesnego języka polskiego
Nazwa w języku angielskim:	Word Formation of Contemporary Polish	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Elena Koriakowcewa	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. Elena Koriakowcewa, dr Renata Bryzek	
Założenia i cele przedmiotu:	Kształcenie umiejętności w zakresie gramatyki języka polskiego – słowotwórstwa i morfemiki; rozwinięcie umiejętności integrowania wiedzy teoretycznej o języku z jej praktycznym użyciem; zdobycie wiedzy o podstawowych współczesnych metodologiach badań derywatologicznych.	
symbol efektu	Efekty uczenia się: WIEDZA	Efekty kierunkowe
W01	ma podstawową wiedzę o istocie, strukturze i funkcjach nauk humanistycznych we współczesnym świecie.	K_W01
W02	zna terminologię i metodologię z zakresu nauk filologicznych.	K_W03
W03	rozumie kwestie wykorzystywania zdobytej wiedzy na kierunku studiów w praktyce i potrzebę jej interdyscyplinarnego poszerzania i stosowania.	K_W11
	Efekty uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	
U01	przeprowadzić analizę słowotwórczą z zastosowaniem podstawowych metod derywatologii synchronicznej.	K_U03
U02	wyszukiwać, analizować oraz stosować informacje z zakresu wiedzy o języku, wykorzystując różne źródła informacji naukowej, jak też wykorzystywać pozyskane informacje w teorii i praktyce.	K_U08
U03	merytorycznie argumentować i formułować wnioski oraz wydawać sądy i opinie, dbając jednocześnie o wysoką kulturę wypowiedzi.	K_U12
	Efekty uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	

K01	Jest zdolny do jasnego i precyzyjnego określania priorytetów służących realizacji określonych zadań badawczych i dydaktycznych	K_K01
K02	świadomego podnoszenia poziomu swej wiedzy i umiejętności, ciągłego kształcenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonywania samooceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności, aktywnie wyznaczając kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K04
Forma i typy zajęć:		wykłady (15 godz.), ćwiczenia (15 godz.)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Posiadanie wiedzy o specyfice przedmiotowej i metodologicznej nauk humanistycznych w zakresie wybranej specjalności.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedmiot słowotwórstwa. Miejsce słowotwórstwa w systemie języka. Słowotwórstwo synchroniczne i słowotwórstwo diachroniczne. 2. Pojęcie derywacja. Zasób leksykalny polszczyzny z punktu widzenia słowotwórstwa: wyrazy niepodzielne słowotwórczo i podzielne: derywaty, konstrukcje, formacje. Reguły słowotwórcze. 3. Derywacja a pochodność genetyczna. Wyraz pochodny. Derywat w ujęciu synchronicznym. Pojęcie morfemu. Analiza morfemowa i analiza słowotwórcza. Podstawowe terminy synchronicznej analizy derywatów. 4. Rodzaje formantów słowotwórczych ze względu na budowę i funkcję: prefiksy, sufiksy, interfiksy, infiksy, cyrkumfiksy, postfiksy. Funkcje formantów: strukturalna, semantyczna, składniowa, ekspresywna. 5. Typy podstaw słowotwórczych i struktura derywatów. Typy morfologiczne wyrazów pochodnych: derywaty, złożenia (composita) i skrótowce. Uniwerbizmy. 6. Zagadnienia motywacji. Motywacja słowotwórcza między innymi typami motywacji językowej. Motywacja słowotwórcza a fundacja. Typy motywacji słowotwórczej: motywacja asocjacyjna i metaforyczna. Kryteria motywacji. Wielomotywacyjność derywatów: motywacja podstawowa i towarzysząca; motywacja bezpośrednia i pośrednia; motywacje równorzędne 7. Typy derywatów ze względu na udział znaczenia podstawy w znaczeniu derywatu. Derywaty właściwe: derywaty regularne semantycznie i derywaty nieregularne semantycznie. Derywaty asocjacyjne. 8. Funkcjonalne klasy derywatów. Transpozycja, mutacja, modyfikacja. Tzw. derywaty „mieszane” – transpozycyjno-mutacyjne i modyfikacyjno-mutacyjne. 9. Rodzaje derywacji właściwej: afiksalna, prozodyczna (akcent, rytm, morfem suprasegmentalny), dezintegralna, alternacyjna (alternacja jakościowa, adideacja), syntaktyczna (typy pochodności syntaktycznej). Derywacja zerowa (konwersja, derywacja wsteczna, derywacja implicytna, derywacja paradygmatyczna). 10. Produktywność i aktywność słowotwórcza. Regularność znaczeniowa derywatów. Przyczyny ograniczenia łączliwości formantów. Neologizmy słowotwórcze: typy neologizmów. Okazjonalizmy i formacje potencjalne. 11. Jednostki systemu słowotwórczego: gniazdo słowotwórcze; łańcuch słowotwórczy; paradygmat słowotwórczy; typ słowotwórczy; kategoria słowotwórcza. Znaczenie strukturalne i wartość kategoriałowa derywatów. 12. Rodzaje słowotwórstwa. Adaptacja. Kompozycja: zrosty, złożenia, zestawienia. Derywaty od wyrażań przyimkowych. 		
Literatura podstawowa:		

1. - Grzegorzczkova R., R. Laskowski, H. Wróbel (red.), *Gramatyka współczesnego języka polskiego. Morfologia* (rozdz. *Słowotwórstwo*). PWN, Warszawa 1999.
2. Grzegorzczkova R., *Zarys słowotwórstwa polskiego*, wyd. 3. 1979, PWN, Warszawa 1972.
3. Nagórko A., *Zarys gramatyki polskiej* (rozdz. *Słowotwórstwo*), PWN, Warszawa 2002.

Literatura dodatkowa:

1. Grzegorzczkova R., Puzynina J., *Słowotwórstwo współczesnego języka polskiego. Rzeczowniki sufiksalne rodzime*, PWN, Warszawa 1979.
2. Koriakowcewa E. *Słowotwórcze zasoby nowych stylów funkcjonalnych w językach słowiańskich*. [In:] *LingVaria* (Półrocznik Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego), 2014, nr 1 (17), s. 9-34.
3. Waszakowa K., *Słowotwórstwo współczesnego języka polskiego. Rzeczowniki z formantami paradygmatycznymi*, Wyd. UW, Warszawa 1993.
4. Waszakowa K., *Słowotwórstwo współczesnego języka polskiego. Rzeczowniki sufiksalne obce*, Wyd. UW, Warszawa 1994.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład prowadzony z zastosowaniem prezentacji przygotowanych w systemie POWER POINT.
 Ćwiczenia – oparte o strukturalno-semantyczną analizę jednostek systemu słowotwórczego, co powinno pozwolić na wyrobienie umiejętności zastosowania teoretycznych podstaw derywatologii polskiej i słowiańskiej.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się przez studenta:

Efekty sprawdzane będą na 2 kolokwiach - w pierwszej połowie listopada i w drugiej połowie stycznia, a także na podstawie rezultatów wykonania prac domowych oraz testu końcowego. Przedmiot kończy się egzaminem.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: poprawne napisanie egzaminu po zakończeniu cyklu wykładów; aktywność na ćwiczeniach i uzyskanie łącznie co najmniej 51 punktów z kolokwiów pisemnych.

Przedział punktacji i oceny:

0-50 - ocena 2,0

51-60 - ocena 3,0

61-70 - ocena 3,5

71-80 - ocena 4,0

81-90 - ocena 4,5

91-100 - ocena 5,0

Sposób uzyskania punktów:

1. pierwsze kolokwium: 50 pkt

2. drugie kolokwium: 50 pkt

Poprawy:

Jednorazowa poprawa każdego kolokwium w trakcie zajęć w semestrze.

Bilans punktów ECTS:

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w wykładach

15 godz.

Udział w ćwiczeniach	15 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	35 godz.
Konsultacje	1 godz.
Przygotowanie się do kolokwiów i testu końcowego	34 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Retoryka przywódcza i przemówienia	
Nazwa w języku angielskim:	Executive communication and speechwriting	
Język wykładowy:	Język polski, język angielski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Filologia polska	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	2	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Iwona Świątczak-Wasilewska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Iwona Świątczak-Wasilewska	
Założenia i cele przedmiotu:	<p>Czy wiesz, jak powstają przemówienia prezydenckie i kto je pisze? Czy prezydenci są autorami swoich przemówień? Kim są "pióra władzy"? Ile czasu potrzeba, aby stworzyć przemówienie? Czym jest i na czym polega pisanie przemówień? Celem kursu jest przybliżenie studentom mechanizmów powstawania przemówień prezydenckich, szczególnie w kontekście retorycznego wymiaru prezydentury amerykańskiej. W trakcie ćwiczeń studenci poznają gatunki przemówień prezydentów i Pierwszych Dam USA oraz prezydentów, premierów i Pierwszych Dam Polski, analizują cechy wybranych gatunków na podstawie tekstów przemówień.</p>	
Symbol efektu	Efekty kształcenia: WIEDZA	Symbol efektu obszarowego

K_W02	student zna i rozumie kwestie powiązania dyscyplin filologicznych z dyscyplinami koniecznymi do poszerzenia wiedzy (historia, filozofia i inne wybrane), jak też możliwości zastosowań praktycznych wiedzy literaturoznawczej np. w twórczym pisaniu, działalności kulturalnej czy medialnej.	P6S_WG (H)
K_W04	zna i rozumie zagadnienia struktury tekstu, jego uwarunkowań historycznych, rodzajowych, kompozycyjnych oraz kontekstów retorycznych	P6S_WG (H)
[Ws_04]	zna zagadnienia teoretyczne pisania i redakcji merytorycznej tekstu	KW_02, KW_09
Symbol efektu	Efekty kształcenia: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
K_U04	Absolwent potrafi odróżniać, opisywać i interpretować różne gatunki literackie i inne typy tekstów oraz komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii dotyczącej opisu literatury.	P6S_UW (H)
[Us_04]	posiada praktyczne umiejętności z zakresu kultury mówienia i dyskusji oraz prowadzenia debat	KU_05, KU_12, KU_14
Symbol efektu	Efekty kształcenia: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_K05	Absolwent jest gotów do wykorzystywania umiejętności komunikacyjnych, społecznych, interpersonalnych i interkulturowych, które predysponują do pracy w sektorze kultury, oświaty, mediów.	P6S_KR (H)
[Ks_01]	jest świadomym i kompetentnym odbiorcą tekstów kultury, dzieł artystycznych	K_K02, K_K03
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia laboratoryjne (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
znajomość języka polskiego i angielskiego, podstawowa wiedza z zakresu polityki polskiej i amerykańskiej		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Główne zagadnienia:</p> <ol style="list-style-type: none"> Władza i komunikacja: <ul style="list-style-type: none"> Konstytucja (USA i Polski) a komunikacja przywódcza Koncepcje władzy prezydenckiej. Perswazja jako władza. Przywództwo Retoryczne (Rhetorical Presidency) Gatunki i cechy retoryki przywódczej <ul style="list-style-type: none"> Orędzia inauguracyjne Orędzia o stanie państwa Orędzia pożegnalne Veto prezydenckie Przemówienia wojenne Inne gatunki Organizacja Kancelarii Prezydenta i powstawanie komunikacji Pisarz przemówień – ewolucja funkcji, kompetencje na przykładach pisarzy przemówień w Białym Domu, urzędach administracji państwowej w Europie, Unii Europejskiej, Downing St., biznesie Kwestie etyczne związane z pisaniem przemówień Etapy powstawania przemówień Przywództwo wizualne: przygotowywanie przywódcy do przemówienia 		

Literatura podstawowa:

1. Świątczak-Wasilewska, Iwona, "The Failure of Legislative Leadership: A Retrospective Study of Crafting the State of the Unions in the George H. W. Bush White House," *Res Rhetorica*, Vol 7, No 2 (2020). <https://resrhetorica.com/index.php/RR/article/view/423>
2. Świątczak-Wasilewska, Iwona. 2014. "The Toughest Season in the White House:" The Rhetorical Presidency and the State of the Union Address, 1953–1992. Doctoral Dissertation, University of Helsinki.
3. Rogala, M. „Wybrane obszary działalności Pierwszych Dam RP w latach 1995-2011.” *Zeszyty Naukowe Dolnośląskiej Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Techniki w Polkowicach. Studia z nauk społecznych*, 2011 | 4 | 131-154.
4. <http://cejsh.icm.edu.pl/cejsh/element/bwmeta1.element.cejsh-72a6c64c-90e0-40b2-8c74-98adc0c2b2c4>
5. Płaneta, P. „Słowa sztandarowe w exposé polskich premierów w latach 1989-2007”. *Zeszyty Prasoznawcze*, Kraków 2009 R. LII, nr 1-2 (197-198).
6. Kamosiński, S. „Bezpieczeństwo państwa w exposé polskich premierów od Tadeusza Mazowieckiego do Beaty Szydło”. *UR Journal of Humanities and Social Sciences*, nr 1 (1) / 2016 ISSN 2543-8379.
7. *Exposé Prezesów Rady Ministrów 1989–2019*, opracowanie Joanna Marszałek-Kawa, Piotr Siemiątkowski. Wydawnictwo Adam Marszałek.
8. Kuczma, P. „Orędzia prezydenta.” *Dolnośląska Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Techniki w Polkowicach. Zeszyty Naukowe DWSPiT. Studia z Nauk Społecznych*, 2015 (8), s. 189–206.
9. Andrychowski, K. *Analiza wartości w orędziach inauguracyjnych Prezydentów RP.* Retoryka i Wartości. 2019. Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego.
10. Abramczyk, Gerald S. at al. *Komunikatorzy: wpływ, wrażenie, wizerunek*. Bydgoszcz : Oficyna Wydaw. "Branta". 2000.
11. Campbell, Karlyn K., and Kathleen Hall Jamieson. 1990. *Deeds Done in Words: Presidential Rhetoric and the Genres of Governance*. Chicago: University of Chicago Press.
12. Ceaser, James W.; Glen E. Thurow; Jeffrey Tulis; Joseph M. Bessette (Spring 1981). "The Rise of the Rhetorical Presidency." *Presidential Studies Quarterly* 11 (2): 158–171.
13. Tulis, Jeffrey K. 1987 (2017). *The Rhetorical Presidency*. Princeton: Princeton University Press.
14. Medhurst, Martin J. ed., *A Tale of Two Constructs: The Rhetorical Presidency versus Presidential Rhetoric*, in *Beyond the Rhetorical Presidency*, College Station: Texas A&M University Press. 1996.
15. Introduction, Chapter 3, Chapter 4, Chapter 5, Chapter 6, Afterword in: *Presidential speechwriting : from the New Deal to the Reagan revolution and beyond*, ed., Kurt Ritter and Martin J. Medhurst. College Station: Texas A&M University Press.
16. Griffin, Charles J. G. 2003. "Dwight D. Eisenhower. The 1954 State of the Union Address as a Case Study in Presidential Speechwriting." In *Presidential Speechwriting: from the New Deal to the Reagan revolution and beyond*, ed. Kurt Ritter and Martin J. Medhurst, 68-91.
17. Karen M. Hult and Charles E. Walcott, "Policymakers and Wordsmiths: Writing for the President under Johnson and Nixon." *Polity*, Vol. 30, No. 3. (Spring, 1998), pp. 465-487.
18. Humes, James C. *Confessions of a White House Ghostwriter*, selections
19. Schlesinger, Robert. 2008. *White House Ghosts. Presidents and their Speechwriters from FDR to George W. Bush*. New York: Simon & Schuster.
20. "Presidential Rhetoric: Definition of a Field of Study," Theodore Otto Windt Jr. *Presidential Studies Quarterly*, Vol. 16, No. 1, *The Media and the Presidency* (Winter, 1986), pp. 102- 116 or, <http://www.uvm.edu/~asnider/campreadings/03-February%205/Windt,%20Presidential%20Rhetoric%20-%20definition.pdf>
21. McLuhan, M. *Understanding media: The extensions of man*. New York: McGraw-Hill. 1964.

22. McLuhan, Marshall. 2004. Zrozumieć media : przedłużenia człowieka. Warszawa : Wydawnictwa Naukowo-Techniczne.
23. "Structuring a Personal Staff: The Organization and Style of the White House Office," Chapter 2 in Stephen J. Wayne, The Legislative Presidency, New York: Harper & Row, Publishers, 1978.
24. "The Evolution of the White House Staff," Samuel Kernell in Chapter 3, The Managerial Presidency, James P. Pfiffner, ed.
25. Memorandum [to JFK] on Staffing President-Elect Prepared by Richard E. Neustadt, October 30, 1960," in Chapter 4, The Managerial Presidency.
26. Chapter 2 & 11, Griffith, Ernest S., 1976, The American Presidency: The Dilemmas of Shared Power and Divided Government. New York: New York University Press.
27. Bradley H. Patterson Jr., The White House Staff: Inside the West Wing and Beyond; selections
28. Chapter 1 "Making Legislative Policy: The Development of a Presidential Role," Stephen J. Wayne, The Legislative Presidency, New York: Harper & Row, Publishers, 1978.
29. Brinkley, Winfred E., "The President as Chief Legislator." Annals of the American Academy of Political and Social Science, Vol. 307, The Office of the American Presidency. (Sep., 1956), pp. 92-105.
30. Neustadt, Richard E., "Presidency and Legislation: Planning the President's Program," in The President: Roles and Power, David E. Haight and Larry D. Johnston, Chicago: Rand McNally & Company.
31. Karen M. Hult, Charles E. Walcott, Thomas Weko, "Qualitative Research and the Study of the U.S. Presidency," Congress & The Presidency, Vol. 26, No.2, Fall 1999.
32. King, Gary, "The Methodology of Presidential Research," in Researching the Presidency
33. http://www.academia.edu/7849680/Document_Analysis_as_a_Qualitative_Research_Method
34. Wybrane kopie dokumentów archiwalnych z kancelarii byłych prezydentów USA

Literatura dodatkowa:

1. McLuhan, Marshall, Quentin Fiore, and Jerome Agel. The Medium Is the Message. New York: Bantam Books. 1967.
2. Wybrane artykuły z prasy polskiej i zagranicznej.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wstęp teoretyczny wykładowcy połączony z ćwiczeniami wspomaganymi prezentacjami multimedialnymi i materiałami audiowizualnymi, filmami, materiałami archiwalnymi.

Prace analityczne w trakcie trwania zajęć i projekt końcowy studentów.

Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:

Efekty będą weryfikowane w trakcie trwania zajęć poprzez

1. udział studentów w dyskusjach na podstawie zadanej literatury*
2. ukończenie ćwiczeń z danych zajęć**
3. projekt końcowy***

*w przypadku nieobecności studenta na wykładzie, obowiązuje dostarczenie wykładowcy pisemnego podsumowania omawianych zagadnień w nieprzekraczalnym terminie jednego tygodnia od dnia wykładu (czyli na następny wykład)

** w przypadku nieobecności studenta na ćwiczeniach, obowiązuje złożenie u prowadzącego wykonywanych w danym dniu ćwiczeń w nieprzekraczalnym terminie jednego tygodnia od dnia wykonywania ćwiczeń na zajęciach (następne ćwiczenia)

*** ukończone projekty należy złożyć u wykładowcy w terminie jednego tygodnia od planowanej daty zakończenia zajęć oraz omówić ustnie uwzględniając przebieg projektu i wnioski z niego wynikające na ostatnich zajęciach.

Forma i warunki zaliczenia:

Obowiązuje systematyczne przygotowanie do wykładów: lektura wybranych fragmentów literatury obowiązkowej, aktywny udział w dyskusjach, aktywne uczestnictwo w ćwiczeniach, terminowe złożenie pracy końcowej.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Ćwiczenia	30 godz.
Przygotowanie projektu końcowego	30 godz.
Konsultacje	5 godz.
Przygotowanie do zajęć	35 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Kreatywne pisanie (gatunki publicystyczne)
Nazwa w języku angielskim:		Creative writing (journalistic genres)
Język wykładowy:		polski
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:		drugi
Semestr:		3
Liczba punktów ECTS:		6
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Barbara Stelingowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Sławomir Sobieraj, dr hab. Roman Bobryk, dr Marcin Pliszka, dr Adriana Pogoda-Kołodziejak, dr Barbara Stelingowska
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z funkcjonującymi w mediach gatunkami publicystycznymi i wykształcenie umiejętności ich tworzenia i redagowania.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W07	Student dysponuje podstawową wiedzą o środkach masowego przekazu i ich roli społeczno-kulturowej.	K_W02, K_W12
S_W08	Student ma uporządkowaną wiedzę z zakresu genologii dziennikarskiej i właściwego doboru oraz konstrukcji wypowiedzi dziennikarskiej.	K_W02, K_W04, KW_07
S_W04	Student ma świadomość stylistycznego i kompozycyjnego zróżnicowania najważniejszych gatunków medialnych.	K_W02, K_W04
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U02	Student potrafi rozpoznać i scharakteryzować różnorodne gatunki wypowiedzi dziennikarskiej, właściwe dla różnych mediów.	K_U05, K_U11, KU_13
S_U06	Student ma umiejętność samodzielnego redagowania tekstów publicystycznych w zakresie podstawowych gatunków.	K_04, K_U05, K_U06
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K01	Student jest świadomym i kompetentnym odbiorcą oraz kreatorem tekstów kultury, dzieł artystycznych i naukowych.	K_K02, K_K03

S_K05	Student potrafi traktować dzieło literackie nie tylko przez pryzmat wartości artystycznych, ale również jako przekaz aksjologiczny.	K_K02
Forma i typy zajęć:	Wykłady i ćwiczenia 30 + 30 godz.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z zakresu i wiedzy o literaturze – zwłaszcza stylistyki i genologii		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Rodzaje komunikowania i typologia środków masowego przekazu. Różne koncepcje typologii form gatunkowych komunikacji literackiej i użytkowej. Gatunki dziennikarskie a teoria znaku i teoria komunikowania. Informacja i publicystyka jako główne rodzaje wypowiedzi dziennikarskiej. Formy pośrednie między informacją a publicystyką. Polemika i komentarz jako formy publicystycznego dyskursu. Formy pograniczne: dyskusja, debata, list do redakcji, wywiad. 2. Zadania wypowiedzi publicystycznych. Tematyczna klasyfikacja tekstów publicystycznych (publicystyka sportowa, polityczna, społeczna, kulturalna, naukowa). Medium a publicystyka. Zasady kompozycji tekstów. Rola tytułów, podtytułów, śródtytułów, lidów. 3. Wiadomość/artkuł jako gatunek wypowiedzi prasowej. Problemy z określeniem granic gatunkowych. Struktura wzorca wiadomości (nagłówek, lid, korpus – ich pozycja w tekście i funkcje). Informacja prasowa. Krótkie gatunki informacyjne w prasie (wzmianka, notatka, zapowiedź, relacja, korespondencja, sprawozdanie). Przegląd prasy jako gatunek. Ćwiczenia w redakcji tekstu. 4. Gatunki prasowe prezentujące – recenzja, sylwetka, życiorys, nekrolog. Typy sylwetki jako gatunku prasowego: sylwetka-wspomnienie, sylwetka-anons, sylwetka jako notatka prasowa i jako wiadomość, sylwetka w formie artykułu publicystycznego, sylwetka jako składnik tekstu informacyjnego, sylwetka w formie wywiadu. Recenzja i sprawozdanie – informacyjność i publicystyczność wypowiedzi. Ćwiczenia w redagowaniu tekstu. 5. Editorial (artykuł wstępny). Parametry zróżnicowania gatunku. Komentarz jako gatunek wypowiedzi. Specyfika komentarzy w różnych mediach (prasa, radio, telewizja, internet). <p>Ćwiczenia.</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. Reportaż prasowy. Podstawowe cechy gatunku. Reportaż a rzeczywistość. 7. Literackość reportażu. Typologia reportażu ze względu na rodzaj środków przekazu (prasowy, radiowy, telewizyjny, fotoreportaż). Typologia ze względu na kryterium tematyczne. Typologia strukturalna Jacka Maziarskiego. Feature – szkic reportażowy. Reportaż fabularny. Reportaż problemowy (publicystyczny). 8. Reportaż prasowy – ćwiczenia w redagowaniu tekstu. 9. Felieton jako gatunek wypowiedzi. Wyznaczniki gatunkowe. Ćwiczenia w redagowaniu tekstu. 10. Esej – jego istota i podstawowe wyznaczniki gatunkowe. 11. Odmiany eseistyki (np. popularnonaukowa, literacka, historyczna, filozoficzna, polityczna). 12. Recenzja (warsztaty). 13. Obraz w mediach. Fotografia, filmowa ilustracja wiadomości, film dokumentalny. Publicystyczne wykorzystanie obrazu. 14. Redakcja i zamieszczenie wybranego tekstu w sieci. 15. Debata i dyskusja (warsztaty). 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Dziennikarstwo i świat mediów. Nowa edycja</i>, red. Zbigniew Bauer i Edward Chudziński, Kraków 2008 (lub wcześniejsze wyd. 2, Kraków 2000). 2. Andrzej Magdoń, <i>Reporter i jego warsztat</i>, Kraków 2000. 3. Maria Wojtak, <i>Gatunki prasowe</i>, Lublin 2004. 4. Kazimierz Wolny-Zmorzyński, Andrzej Kaliszewski, Jerzy Snopek, Wojciech Furman, <i>Prasowe gatunki dziennikarskie</i>, Warszawa 2014. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Internetowe gatunki dziennikarskie.</i>, red. K. Wolny-Zmorzyński, W. Furman. Warszawa 2010. 2. Brendan Hennessy, <i>Dziennikarstwo publicystyczne</i>, tłum. Agata Sadza, Kraków 2009. 3. <i>Wypowiedź dziennikarska: teoria i praktyka. Skrypt dla studentów dziennikarstwa</i>, red. Barbara Bogolewska i Andrzej Kudra, Łódź 2008. 4. Stanisław Bortnowski, <i>Warsztaty dziennikarskie</i>, wyd. III., Warszawa 2007. 		

5. Kazimierz Wolny-Zmorzyński, Andrzej Kaliszewski, Wojciech Furman, *Gatunki dziennikarskie. Teoria, praktyka, język*, wyd. drugie., Warszawa 2009.
6. *Koń w literaturze, kulturze, języku i mediach*. Red. Ewa Borkowska i in. Siedlce 2018.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Pogadanka heurystyczna z elementami wykładu. Dyskusja, prezentacja, analiza materiału prasowego, praktyczne redagowanie tekstów publicystycznych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty zostaną sprawdzone na podstawie kolokwium zaliczeniowego na koniec semestru oraz na podstawie przygotowanych przez studentów prac pisemnych: felieton, recenzja, reportaż, oraz zamieszczenia napisanego tekstu w sieci.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się egzaminem.
 Na warunki uzyskania zaliczenia przedmiotu składają się: obecność i aktywność na zajęciach, pozytywna ocena z prac ćwiczeniowych oraz pozytywna ocena z kolokwium. Średnia tych trzech elementów daje wynik końcowy.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w zajęciach	60 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	40 godz.
Przygotowanie do kolokwium	20 godz.
Przygotowanie ćwiczeniowych form publicystycznych	30 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	150 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	6

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Komentarz radiowy i telewizyjny (język i tekst)	
Nazwa w języku angielskim:	Radio and television comment (language and text)	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Filologia polska	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	Pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	7	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Artur J. Jędrzejewicz	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Artur J. Jędrzejewicz, dr hab. Elżbieta M. Kur, dr hab. Roman Bobryk	
Założenia i cele przedmiotu:	Celem przedmiotu jest zdobycie przez studenta umiejętności rozpoznawania komentarza i odróżniania go od innych gatunków dziennikarskich w radiu i telewizji oraz samodzielne komentowanie wybranych wydarzeń politycznych, kulturalnych, sportowych itp.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W08	Student zna budowę i różne odmiany komentarza na tle innych gatunków dziennikarskich	K_W02, K_W04, K_W07
S_W09	Student ma wiedzę o funkcji perswazyjnej komentarza w formie dialogu w radiu i telewizji	K_W02, K_W04
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U04	Potrafi sam zbudować tekst komentarza, posługując się poprawną polszczyzną	K_U05, K_U12, K_U14
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K02	Potrafi współdziałać w grupie i dysponuje umiejętnościami komunikacyjnymi	K_K06, K_K07, K_K08
S_K04	Ma świadomość konieczności stałego kształcenia się i rozwijania własnych umiejętności	K_K04, K_K07
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia 30 godzin; wykład 30 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		

Podstawowa wiedza z zakresu gramatyki opisowej języka polskiego i leksykologii.

Treści modułu kształcenia:

- Język w radiu i w telewizji a język radia i telewizji.
- Publicystyka radiowa i telewizyjna a miejsce komentarza wśród gatunków dziennikarskich (osobny tekst, wpleciony w teksty informacyjne).
- Rodzaje komentarza (np. polityczny, kulturalny, sportowy; jawny, ukryty, ekspercki, dziennikarski itp.).
- Formy komentarza w radiu i telewizji (mówiona: dialogowa i monologowa, w telewizji również pisana)
- Połączenie informacji dźwiękowej z ikonograficzną w audycjach telewizyjnych.
- Rola kodu proksemicznego i kinetycznego oraz ich korelacja z kodem językowym w wypowiedziach dziennikarskich.
- Odmiany i style funkcjonalne języka polskiego obecne w komentarzu radiowym i telewizyjnym.
- Słownictwo i frazeologia charakterystyczne dla różnych odmian komentarza.
- Komentarz jako tekst (sytuacja, problemy delimitacji, operatory metatekstowe, mechanizmy spójnościowe).
- Pożądane i niepożądane cechy idiolektalne komentatorów radiowych i telewizyjnych.
- Problemy zachowania normy fonetycznej i prozodycznej w ustnej odmianie języka radia i telewizji.
- Intencja a funkcja przekazu radiowego i telewizyjnego (o manipulacji).
- Wpływ języka telewizji na język codzienny (moda językowa, zjawisko agresji językowej).
- Tworzenie scenariuszy komentarzy radiowych i telewizyjnych.

Literatura podstawowa:

1. Antas J., 1981, *Projekt metodologii badań relacji słowo-obraz w przekazie telewizyjnym*, „Zeszyty Prasoznawcze” nr 2, s. 33-42.
2. Krzyżanowski P., Nowak P. (red.), 2004, *Manipulacja w języku*, Lublin.
3. Z. Kurzowa (red.), 1985, *Badania nad językiem telewizji polskiej. Studia metodologiczne i opisowe*, Warszawa.
4. Z. Kurzowa (red.), 1991, *Badania nad językiem telewizji polskiej. Ilościowy opis słownictwa*, Warszawa.
5. Lubaś W. (red.), 1981, *Problemy badawcze języka radia i telewizji*, Katowice.
6. *Tekst w mediach*, 2002, red. K. Michalewski, Łódź.
7. Wolny-Zmorzyński K., 2009, *Gatunki dziennikarskie: teoria, praktyka, język*, Warszawa.

Literatura dodatkowa:

1. Miczka E., 1992, *Tematyczna i argumentacyjna struktura komentarza i informacji prasowej*, w: *Typy tekstów. Zbiór studiów*, red. T. Dobrzyńska, Warszawa, s.27-36.
2. Taylor L., Willis A., 2006, *Medioznawstwo. Teksty, instytucje i odbiorcy*, przeł. M. Król, Kraków.
3. Bauer Z., Chudziński E., 2000, *Dziennikarstwo i świat mediów*, Kraków.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Heureza, metoda podająca, praktyczne ćwiczenia językowo-stylistyczne, praca w grupach, wykorzystanie sprzętu multimedialnego.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Na podstawie ocenianej na każdych zajęciach aktywności studenta oraz na podstawie pracy zaliczeniowej. Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu:

1. uzyskanie łącznie co najmniej 51 punktów podczas pracy, aktywności na zajęciach i przygotowania ustnej pracy zaliczeniowej

Przedział punktacji

- 0-50 - ocena 2,0
- 51-60 - ocena 3,0
- 61-70 - ocena 3,5
- 71-80 - ocena 4,0
- 81-90 - ocena 4,5
- 91-100 - ocena 5,0

Sposób uzyskania punktów:

1. obecność na zajęciach - do 10 pkt.
2. aktywny udział w zajęciach – do 30 pkt.
3. praca zaliczeniowa – do 60 pkt.

Poprawy: w czasie konsultacji

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	30 godz.
Udział w ćwiczeniach	30 godz.
Samodzielne przygotowanie do zajęć	75 godz.
Udział w konsultacjach	5 godz.
Przygotowanie do zaliczenia	35 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	175 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	7 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Literatura dla dzieci i młodzieży	
Nazwa w języku angielskim:	Literature for children and teenagers	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Filologia polska	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	7	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Marcin Pliszka	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Barbara Stelingowska, dr hab. Beata Wałęciuk-Dejneka, dr Renata Bryzek, dr Walentyna Krupoves	
Założenia i cele przedmiotu:	Zapoznanie studenta z problematyką literatury dla dzieci i młodzieży oraz współczesnym stanem piśmiennictwa dla dzieci i młodzieży; przybliżenie problematyki wychowania czytelniczego.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W016 S_W017 S_W18	Student zna sposoby istnienia (w tym gatunki) i metody badania literatury dla dzieci i młodzieży, ma wiedzę teoretyczną na temat procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz rozwoju człowieka i jego potrzeb czytelniczych i kulturowych.	K_W02, K_W09, K_W11, K_W05
S_W19 S_W20, S_W21	Student zna szeroko pojętą literaturę dla dzieci i młodzieży (główni przedstawiciele, zjawiska, tematy), posiada wiedzę na temat projektowania i prowadzenia szeroko podjętych badań diagnostycznych (potrzeby kulturowe ucznia), posiada wiedze na temat współczesnych teorii dotyczących wychowania i uczenia się z uwzględnieniem specyfiki języka polskiego jako przedmiotu	K_W02, K_W05, K_W09
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U019	Student rozumie najważniejsze dokonania (zjawiska, przedstawiciele) w literaturze dla dzieci i młodzieży w porządku synchronicznym i tematycznym, potrafi dokonywać obserwacji sytuacji i zdarzeń, dostosowywać tempo pracy do możliwości intelektualnych i emocjonalnych uczniów	K_U02, K_U08
S_U20	Student potrafi rozpoznać i interpretować główne gatunki literatury dla dzieci i młodzieży i rozumie ich funkcje, potrafi dobrać i wykorzystywać dostępne środki dydaktyczne.	K_U02, K_U11, K_U13

S_U21 S_U22 S_U23	Student rozumie zadania literatury dla dzieci i młodzieży w związku ze zmianami społeczno-kulturowymi, potrafi pracować w zespole oraz indywidualizować zadania i uwzględniać specjalne potrzeby edukacyjne.	K_U15, K_U14, K_U09, K_U10
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K08	Student zna ograniczenia swej wiedzy rozumie potrzebę jej aktualizacji.	K_K04, K_K05, K_K07
S_K09 S_K10 S_K11	Student dąży do świadomego wyboru pełnowartościowych tekstów kultury dostosowanych do potrzeb odbiorcy, ma świadomość sensu i wartości pracy polonistycznej, znaczenia profesjonalizmu, refleksji etycznej, konieczności odpowiedzialnego przygotowania do pracy dydaktycznej.	K_K01, K_K02, K_K07, K_K08 K_K04, K_K06, K_K05
Forma i typy zajęć:	wykład (30 godz.), ćwiczenia (30 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
--		
Treści modułu kształcenia:		
<ul style="list-style-type: none"> • Przestrzeń dociekań badawczych przedmiotu literatury dla dzieci i młodzieży. • Dziecko i dzieciństwo w historii sztuki. • Baśń ludowa a literacka. Terapeutyczne właściwości baśni. Najważniejsze zbiory baśni. • Polska poezja dla dzieci od Jachowicza do Rusinka. • Powieść obyczajowa, podróżniczo-przygodowa, detektywistyczna i historyczna dla dzieci i młodzieży. • Rozwój fantastyki dla dzieci i młodzieży. Literatura <i>science fiction</i>, <i>fantasy</i> i fantastyka grozy. • Twórczość Janusza Korczaka i jego filozofia dziecka • Nurt antypedagogiczny w literaturze dla dzieci – Roald Dahl, John Boyne. • Skandynawska literatura dla dzieci (Andersen, Lindgren, Jansson) • Arcydzieła światowej literatury dla dzieci: <i>Alicja w Krainie Czarów</i>, <i>Kubuś Puchatek</i>, <i>Mały Książę</i> • Ilustracja w książce dziecięcej – książka obrazkowa • Najnowsza polska literatura dla dzieci i młodzieży wobec doświadczenia historii • Nurt ekologiczny w literaturze dla dzieci • Nurt popularno-naukowy w literaturze dla dzieci <p>Ćwiczenia</p> <p>Na ćwiczeniach prowadzone są analizy i interpretacje wybranych tekstów literackich z listy lektur.</p>		
Literatura podstawowa:		
<p><u>Teksty literackie (do wyboru)</u></p> <p>Andersen Jan Christian, <i>Baśnie</i>, tłum. Stefania Beylin, Jarosław Iwaszkiewicz, Stanisław Sawicki, wyd. 7, Warszawa 1965 (i wyd. nast.).</p> <p><i>Antologia bajki polskiej</i>, oprac. Waław Woźnowski, Wrocław 1983, BN I-239.</p> <p><i>Antologia poezji dziecięcej</i>, oprac. Jerzy Cieślowski, Wrocław 1980, BN I-233 (i wyd. nast.).</p> <p><i>Baśnie z 1001 nocy</i>, tłum. Krzysztof Radziwiłł i Janina Zeltzer, Warszawa 1960.</p>		

Boyne John, *Lekkie życie Barnaby'ego Brocketa*, tłum. Tina Oziewicz, 2013

Brzechwa Jan, *Brzechwa dzieciom*, Warszawa 1963 (i wyd. nast.).

Butenko Bogdan, wybór książek ilustrowanych

Carroll Lewis, *Alicja w krainie czarów. Po drugiej stronie lustra*, tłum. Robert Stiller, Warszawa 1990 lub inny przekład: tłum. Maciej Słomczyński, Warszawa 1972 (i wyd. nast.).

Chmielewska Iwona, wybór książek obrazkowych: *Królestwo dziewczynki, Cztery strony czasu, Kłopot*

Colodi Carlo, *Pinokio*, tłum. Zofia Jachimecka, Łódź 1994 (lub wyd. nast.).

Dahl Roald, *Matylda*, dowolne wydanie

Dobry Piotr, Łukasz Majewski, *Była sobie dziewczynka*, Warszawa 2018.

Dukaj Jacek, *Wroniec*, Kraków 2009.

Gaiman Neil, *Koralina*, tłum. Paulina Braiter, wyd. dowolne

Goscinyi René, Jean-Jacques Sempé, *Nowe przygody Mikołajka*, tłum. Barbara Grzegorzewska, Kraków 2005.

Grimm Jakub i Wilhelm, *Baśnie*, tłum. Marcei Tarnowski, dowolne wyd.

Janiszewski Boguś, Max Skorwiter, *Wojny*, Poznań 2022.

Jansson Tove, *W Dolinie Muminków, Opowiadania z Doliny Muminków*, dowolne wyd.

Konopnicka Maria, *O krasnoludkach i o sierotce Marysi*, dowolne wyd.

Korczak Janusz, *Król Maciuś pierwszy*, dowolne wyd.

Kosik Rafał, *Felix, Net i Nika oraz Gang Niewidzialnych Ludzi*, wyd. 6 poprawione, Warszawa 2009.

Kulik Gosia, Tomek Żarnecki, *Chore historie*, Łódź 2017.

Łapiński Krzysztof, *Świnia Malwina*, Warszawa 2022.

Lem Stanisław, *Bajki robotów*, dowolne wyd.

Leśmian Bolesław, *Klechdy sezamowe*, dowolne wyd.

Lindgren Astrid, *Dzieci z Bullerbyn, Pippi Pończoszanka, Detektyw Blomkvist* dowolne wyd.

Makuszyński Kornel, *Szatan z siódmiej klasy*, dowolne wyd.

Milne Alan Aleksander, *Kubuś Puchatek*, tłum. Irena Tuwim, dowolne wyd.

Montgomery Lucy Maud, *Ania z Zielonego Wzgórza*, tłum. Rozalia Berensteinowa, dowolne wyd. (lub inny przekład).

Musierowicz Małgorzata, *Kłamczucha*, Łódź 1994 (lub wyd. nast.), może być inna powieść z serii „Jeżycjada”.

Onichimowska Anna, *Najwyższa góra świata*, Łódź 2012.

Oppman Artur (Or-Ot), *Legendy warszawskie*, Warszawa 1997 (lub wyd. nast.).

Papuzińska Joanna, *Asiunia*, wyd. dowolne

Perrault Charles, *Bajki*, tłum. Hanna Januszewska, Warszawa 1974 (lub wyd. nast.)

Polskie baśnie ludowe, oprac. Tomasz Jodełka-Burzecki, Warszawa 1956.

Reger Rob, *Emily the Strange*, tłum. Bartosz Wierzbęta, Warszawa 2007.

Rowling J. K., *Baśnie Barda Beedle'a i Harry Potter i kamień filozoficzny*, dowolne wyd.

Rusinek Michał, *Jaki znak twój?*, Kraków 2018.

Saint-Exupéry Antoine de, *Mały Książę*, tłum. Jan Szwykowski, dowolne wyd.

Szczygielski Marcin, *Arka czasu, czyli wielka ucieczka Rafała od kiedyś przez wtedy do teraz i wstecz*, dowolne wyd.

Szklarski Alfred, *Tajemnicza wyprawa Tomka*, dowolne wyd.

Terakowska Dorota, *Ono*, Kraków 2003.

Tolkien John Ronald, *Hobbit*, dowolne wydanie.

Tolkien John Ronald, *Władca pierścieni*, tłum. Maria Skibniewska, dowolne wyd.

Tryzna Tomek, *Panna Nikt*, Warszawa 1995.

Tuwim Julian, *Wiersze dla dzieci*, Poznań 1995 (lub wyd. nast.).

Twain Marek, *Przygody Tomka Sawyer*, tłum. Kazimierz Piotrowski, dowolne wyd.

Verne Jules, *W 80 dni dookoła świata*, tłum. Zbigniew Florczak, dowolne wyd.

Woldańska-Płocińska Ola, *Śmieciogród*, Poznań 2019.

Opracowania:

Nowy słownik literatury dla dzieci i młodzieży, red. Krystyna Kuliczowska, Barbara Tylicka, wyd. 2, Warszawa 1984.

Słownik literatury dziecięcej i młodzieżowej, red. Barbara Tylicka, Grzegorz Leszczyński, Wrocław 2002.

Bruno Bettelheim, *Cudowne i pożyteczne. O znaczeniach i wartościach baśni*, tłum. Danuta Danek, dowolne wyd.

Jerzy Cieślowski, *Wielka zabawa. Folklor dziecięcy. Wyobrażenia dziecka. Wiersze dla dzieci*, wyd. 2, Wrocław 1985.

Jerzy Cieślowski, *Literatura osobna*, wybór Jerzy Waksmund, Warszawa 1985.

Alicja Baluch, *Archetypy literatury dziecięcej*, Wrocław 1993.

Philippe Ariès, *Historia dzieciństwa. Dziecko i rodzina w dawnych czasach*, tłum. Maria Ochab, Gdańsk 1995.

Katarzyna Słany, *Groza w literaturze dziecięcej. Od Grimmów do Gaimana*, Kraków 2016.

Antoni Smuszkiewicz, *Literatura dla dzieci. Podręcznik dla studentów kierunków pedagogicznych*, Poznań 2015.

Literatura dodatkowa:

Opracowania:

Baśnie nasze współczesne, red. Jolanta Ługowska, Wrocław 2005.

Krzysztof Biedrzycki, *Małgorzata Musierowicz i Borejkowie; Krótki przewodnik po Jeźycjademie* opracowała Beata Kupiec, Kraków 1999.

Dzieciństwo i sacrum. Studia i szkice literackie, red. Joanna Papuzińska, Grzegorz Leszczyński, Warszawa 1998, t. 2 Warszawa 2000.

Joanna Frużyńska, *Czasoprzeźrenie lasu w najnowszej polskiej literaturze dla dzieci*, „Inskrypcje” (Siedlce) 2018, s. 55-68.

Stanisław Frycie, *Małgorzata Musierowicz*, Warszawa 2002.

Weronika Kostecka, *Baśń postmodernistyczna. Przeobrażenia gatunku*, Warszawa 2014.

Anna Kruszewska-Kudelska, *Polskie powieści dla dziewcząt po roku 1945*, Wrocław 1972.

Książka dziecięca 1990-2005. Konteksty kultury popularnej i kultury wysokiej, red. Grzegorz Leszczyński, Danuta Świrszczyńska-Jelonek, Michał Zajac, Warszawa 2006.

Kultura literacka dzieci i młodzieży u progu XXI stulecia. Praca zbiorowa, red. Joanna Papuzińska, Grzegorz Leszczyński, Warszawa 2002.

Grzegorz Leszczyński, *Bunt czytelników. Proza inicjacyjna netgeneracji*, Warszawa 2010.

Grzegorz Leszczyński, *Książki pierwsze, książki ostatnie? Literatura dla dzieci i młodzieży wobec wyzwań nowoczesności*, Warszawa 2012.

Noosfera literacka. Problemy wychowania i terapii poprzez literaturę dla dzieci i młodzieży, red. Alicja Ungeheuer-Gołąb, Małgorzata Chrobak, Rzeszów 2012.

Władimir Propp, *Morfologia bajki*, tłum. Wiesława Wojtyga-Zagórska, Warszawa 1976.

Studia z historii literatury dla dzieci i młodzieży, praca zbiorowa, wybór Wanda Grodzieńska, Warszawa 1971.

Stefan Szuman, *Sztuka dziecka. Psychologia twórczości rysunkowej dziecka*, Warszawa 1990.

Ryszard Waksmund, *Od literatury dla dzieci do literatury dziecięcej. (Tematy, gatunki, konteksty)*, Wrocław 2000.

Maciej Wróblewski, „*Czytanie przyszłości*”. *Polska fantastyka naukowa dla młodego odbiorcy*, Toruń 2008.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi, heureka: rozmowa kierowana; dyskusja, analiza i interpretacja dzieła literackiego.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty sprawdzane będą ustnie i pisemnie na bieżąco podczas ćwiczeń oraz na podstawie pisemnego zaliczenia.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem zaliczenia jest obecność na zajęciach oraz pozytywna ocena z zaliczenia pisemnego (test + interpretacja wybranego tekstu). Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	30 godz.
Udział w ćwiczeniach	30 godz.
Samodzielne przygotowanie do zajęć	56 godz.
Udział w konsultacjach	3 godz.
Przygotowanie do zaliczenia	56 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	175 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	7 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Polonistyczne laboratorium multimedialne	
Nazwa w języku angielskim:	Polish language multimedia laboratory	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Filologia polska	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	Pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Andrzej Borkowski	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Renata Bryzek, dr hab. Andrzej Borkowski	
Założenia i cele przedmiotu:	Przygotowanie przyszłych nauczycieli języka polskiego do świadomego wykorzystywania treści przekazywanych za pośrednictwem multimedii oraz do efektywnego stosowania narzędzi technologii informacyjno- komunikacyjnych w kształceniu polonistycznym na II etapie edukacyjnym.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W16	Student rozróżnia media i multimedia oraz wie, jaką rolę odgrywają w kształceniu polonistycznym.	K_W02, K_W05
S_W17 S_W18	Zna cele i zadania edukacji medialnej w kształceniu polonistycznym.	K_W02, K_W05, K_W09
S_W19 S_W20	Wie, jakie są możliwości celowego wykorzystania tekstów/ gatunków/ przekazów multimedialnych w procesie kształcenia polonistycznego.	K_W02, K_W05, K_W09, K_W11
S_W21	Zna narzędzia technologii komunikacyjno- informacyjnych, które mogą stanowić wsparcie efektywnego kształcenia polonistycznego.	K_W05, K_W11
S_W22	Zna możliwości i ograniczenia nauczania on-line.	K_W09, K_W10
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U19 S_U20	Student potrafi celowo i efektywnie wykorzystywać teksty/ gatunki/ przekazy multimedialne w kształceniu polonistycznym.	K_U01, K_U02, K_U07, K_U08, K_U15, K_U11, K_U_13
S_U21 S_U22	Potrafi w sposób przemyślany i celowy włączać zagadnienia edukacji medialnej w proces kształcenia polonistycznego.	K_K01, K_U02, K_U07, K_U08,

		K_U15, K_U11, K_U13
S_U23 S_U24 S_U25	Sprawnie i celowo wykorzystuje narzędzia technologii informacyjno-komunikacyjnych w przygotowaniu się do zajęć i w trakcie nich.	K_U01, K_U02, K_U07, K_U08, K_U15, K_U13, K_U05, K_U11,
S_U26, S_U27 S_U28	Umiejętnie włącza uczniów w proces kształcenia polonistycznego wspomaganego multimediami, wykorzystując znane uczniom narzędzia technologii informacyjno- komunikacyjnych.	K_U01, K_U02, K_U05, K_U07, K_U08, K_U15, K_U13, K_U12
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K08	Student ma świadomość zagrożeń, jakie niesie za sobą bezrefleksyjne korzystanie z technologii informacyjno- komunikacyjnych.	K_K07, K_K08,
S_K09 S_K10	Ma świadomość szans i zagrożeń wynikających z ekspansji technologii informacyjno-komunikacyjnych w życie współczesnego człowieka, ich wpływu na wychowanie/ kształcenie polonistyczne.	K_K01, K_K02, K_K05, K_K07, K_K08

Forma i typy zajęć:

Laboratorium (30 godz.)

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Podstawowe wiadomości i umiejętności w zakresie wykorzystania podstawowych narzędzi technologii informacyjno- komunikacyjnych

Treści modułu kształcenia:

1. Wpływ technologii informacyjnej i nowych mediów na komunikację międzyludzką.
2. Rola multimediiów w kształceniu polonistycznym.
3. Komunikatory/ chaty/ fora internetowe – narzędzia komunikacji w społeczeństwie informacyjnym, edukacyjna wartość hipertekstu w kształceniu polonistycznym.
4. Rola wybranych portali edukacyjnych w procesie kształcenia polonistycznego.
5. Biblioteki cyfrowe/ muzea on-line w kształceniu polonistycznym.
6. Strony autorskie jako źródło/ nośnik literatury sieciowej i literatury w sieci.
7. Podręczniki multimedialne na lekcjach języka polskiego.
8. Słowniki/ encyklopedie multimedialne w kształceniu polonistycznym.
9. Edukacyjne programy komputerowe/ gry edukacyjne w procesie kształcenia polonistycznego.
10. Prezentacje multimedialne na lekcjach języka polskiego.
11. Kreatywne notowanie – Mind Mapping w praktyce.
12. Siedlce w zasobach sieci.
13. Projekty multimedialne w kształceniu humanistycznym.
14. Polonista jako autor multimedialnych środków dydaktycznych.
15. Możliwości i ograniczenia nauczania on-line.

Literatura podstawowa:

1. Hopfinger M., *Między reprodukcją a symulacją rzeczywistości. Problemy audiowizualności i percepcji*, w: *Od fotografii do rzeczywistości wirtualnej*, red. M. Hopfinger, Warszawa 1997.

2. Książek-Szczepanikowa, *Szkolne kształcenie literackie wobec przekazów i przekazników*, Siedlce 2006.
3. Siemieniecki B., W. Lewandowski, *Internet w szkole*, rozdział: Edukacyjne wartości hipertekstu, Toruń 1999.
4. *Od teatru żaków do Internetu. O edukacji humanistycznej w szkole*, pod red. B. Myrdzik. Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie -Skłodowskiej, Lublin 2003.
5. Ślósarz A., *Media w służbie polonisty*, Kraków 2008.
6. *E-polonistyka*, red. A. Dziak, S. J. Żurek, Lublin 2009.
7. Jędrzejko M., Taper A., *Dzieci a multimedia*, Warszawa- Dąbrowa Górnicza 2012.
8. M. Zając, *E-learning z perspektywy nauczyciela*, <http://www.e-mentor.edu.pl>.
9. Bryzek R., *Tradycyjne czy multimedialne? Słowniki i encyklopedie na lekcjach języka polskiego*, „Notatnik Multimedialny”, R. IV: 2011, nr 1-2, red. R. Bryzek, Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach, Siedlce 2013.
10. Wybrane komputerowe słowniki/ encyklopedie oraz edukacyjne programy multimedialne dedykowane dla potrzeb kształcenia polonistycznego (dostępne na nośnikach/w zasobach sieci).

Literatura dodatkowa:

1. Tanaś M., *Technologia informacyjna w procesie dydaktycznym*, Mikom 2005.
2. Fiołek-Lubczyńska B., *Film, telewizja, komputery w edukacji humanistycznej*, Kraków 2004.
3. *Re: internet – społeczne aspekty medium*, red. Ł. Jonak, P. Mazurek, M. Olcoń, A. Przybylska, A. Tarkowski, Jan M. Zając, Warszawa 2006.
4. Bryzek R., *Miejsce blogów w szkolnym kształceniu literackim – próba rozpoznania*, (współautorstwo K. Łupińska) „Notatnik Multimedialny”, R. IV: 2011, nr 1-2, red. R. Bryzek, Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach.
5. Bryzek R., *Gry komputerowe w edukacji kulturowej młodzieży. Dylematy i wyzwania współczesnej edukacji kulturowej*, w: *Animacja działań kulturalnych – wyzwanie współczesności*, red. M. Latoch-Zielińska, Fundacja „Muzyka jest dla wszystkich”, Warszawa 2010.
6. Osmańska-Furmanek W., Jędrzyckowski J., *Prezentacja multimedialna w procesie uczenia się*, w: *Współczesna technologia informacyjna i edukacja mediana*, red. T. Lewowicki, B. Siemieniecki, Toruń 2005.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zajęcia warsztatowe w pracowni komputerowej, wykorzystanie Internetu w pracy studentów/ komunikacji ze studentami

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

W trakcie zajęć – odpowiedzi ustne/ działania praktyczne przewidziane w danym semestrze oraz semestralny projekt lub praca zaliczeniowa (obejmuje zagadnienia kształcenia multimedialnego w edukacji polonistycznej).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: zaliczenie na ocenę z przewidzianych prac bieżących i semestralnych.
Poprawy: jednorazowa poprawa semestralnych zaliczeń poza zajęciami w semestrze

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w laboratorium	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	20 godz.
samodzielne przygotowanie się do zaliczenia	25 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS